

Ben Köprüağı'nda doğdum, Pazarcık'ın köyü, Köprüağı. 1956'da doğdum, 12. ayın 10'u. Orada büyüdüm işte, sonra da evlendik. Okula gittim evlendim.

Güzeldi valla çocukluğumuz güzeldi, köy de güzeldi, köy de güzeldi. Yani iyiydi, öyle çocukluğumuz, yani eskiden şimdiki bir çocukluk hayatımız yoktu da işte, öyle geçiyordu. Şimdiki çocukluklar, her şey var, her şey bol. O zaman ve vardı ki? Bir şey yoktu, bir oyuncağımız bile olmazdı. İp atlardık, işte top oynardık. Yaptığımız şey okulda buydu, başka bir çocukluk şeyimiz yoktu.

Okul, ilkokulu işte köyde bitirdim. Sonra orta okulu Antep'te okudum. Orta okul son sınıfta da zaten terk. Koca buldum. Keşke okusaydım. İlkokul yıllarını fazla hatırlamıyorum. Güzeldi, ilkokul da güzeldi de yani öyle fazla bir hatırladığım bir şey de yok. Bir öğretmenimiz vardı. O öğretmen de bu şeyi ayırım yapardı. Bunla konuşulur mu? Hele böyle Alevilik, Sünnilik şeyi yapardı. Bizi, Alevi olduğumuzu bilirdi, o Sünni kızları çağırırdı evine. Onlarla konuşurdu, onlara, ona torpil yaparlardı. Bizle, sanki bizi dışlardı. Böyle, yani o aklımdan çıkmaz hiç. Devamlı bize kötü davranırdı. Adını da unuttum şimdi öğretmenin. Bilmiyorum işte, öyle.

Kötü hissedirdim kendimi, yani şey etmezdi, devamlı onları tutardı, bize iyi davranmazdı hiç. Biz de çocukluk, yani eve gidip demezdik hiç, annemgile de demezdik. Hani öyle devam etti, daha hatırlarım yani onu. Başka da bir şey hatırladığım bir şey yok ilkokulda. Orta okulda da zaten, bir yıl Maraş'ta gittim, dayım vardı. O da şeydi, bu, Aydınlık Partisine çalışırdı. O dayım çok böyle şeyler yaptı. Yani Aydınlık Gazetesi dağıtırken zaten kaza yaptıydı. Maraş'ta bir kanala yuvarlandı mobiletlen. Onun, onun yanında kalırdım Maraş'ta, onunla okurduk. Bir sene onunla kaldım. Sonra dayım da bitirince okulu, liseyi bitirince, biz tek kalınca, annem burada bizim bir akraba vardı Antep'te, onların evini kiraladık, o kardeşimle ben buraya geldik. Bir sene de burada okudum. Orta okul sonda da zaten çıktım yani.

Antep, çok yani Antep'te şöyle şey, Antep'te gerici, yani geri şeyli. Hiç kadınlara önem vermiyorlar veya ondan sonra kızlara, kadınlara hep erkekler biz biliriz, biz yaparız, biz şey ederiz, yani öyle şeydi hiçbir ileri görüş yoktu yani Antep'te. Maraş daha kötü de Antep de yani iyi değildi. Bir yere çıkamazdık korkumuzdan. Yani bir azıcık kısa giysen takip ederlerdi. Yani giyemezdik, öyle şey, yani serbest gezemezdik Antep'te.

Okul iyiydi, Kız Lisesine gidiyordum burada. Şeyin orada, Gazi orta okulu vardı, Gaziantep Kız Lisesi. Orada okuyordum, iyiydi, okul da iyiydi. Okul güzeldi yani de ben şey etmedim işte, okusaydım keşke.

Aşık, ben aşık olmadım da bana aşık olan işte kocam, şimdiki, o beni okutmadı işte. Çıkacan, ben okutmayacam, ben senle evle..., şey etcem, işte şöyle böyle, yolumu kesti. Beni kaçırarak oldu. Ben dedim yok kaçmam dedim. O zaman çık dedi, okuldan çık dedi. İşte evlenek dedi. Yok ne dediysem de işte bırakmadı peşimi. Sonra da işte gönlümüzü ettiler zaar ki gece, evlendik. Ben 17 yaşındaydım. 23 yaşındaydı, 23 yaşında filandı işte. Dört beş yaş vardı aramızda.

Olmaz olur mu? Ben okumak istedim de işte, derslerim de fazla iyi değildi. Onun için ben de şey etmedim, çıktım da okumak istiyodum. Aileler işte zaten istemeye geldiler, o zaman, zaten tanıyoduk ailesinin, annesinin bacası bizim köydeydi, teyzesi, bizim komşumuzdu. Zaten oradan gelip giderken görmüştü beni. Bizim komşumuzdu. O geldi gitti, işte orada görünce, eski kafalık işte, gidiyor anneme bağıyor, çağırıyor annelere, işte teyzesine kızıyor ki siz bana vermezseniz sizin ikinizi de öldürürüm, bilmem ney, onlara kızmış. Onlar da artık demişler, biz, biz ne karışırık, veririk, sen tek karışma anam demiş, okul bitsin de veririm demiş. Yoksa kaçırırım demiş, kaba kuvvet kullanmış işte. Annemgil de korktu, okul bitince işte, geldi istedi. Vermek istemediler ama zorladılar, annesi işte, şu bu filan geldi. İlle evelene..., vereceğiz, işte şey edeceğiz, okuyup ne edecek, biz bir söz yapalım, bilmem ne işte. Öyle evlendik. Babam da vardı annem de vardı.

Onlar bu, bunun yüzünden şey ettiler, kızdılar biraz, sen oku işte, niye okumuyon, niye evlenicen, annem. Babam vermek istemedi, ben o tarafa kız vermem dedi, eski şeye, yani Şatırhöyük tarafına. Kız vermem dedi, bilmem ne dedi. İşte artık onu büyükleri üstüne düşürdüler babamın, sevdiği arkadaşlarını felan, zorla yaptılar işte. On kardeşlik, dört kız altı oğlandı işte. Bir erkek kardeşim öldü. O öldü, işte şimdi dört kız beş oğlan vardı. İyiydim, kardeşlerimle iyiydim. Yani birbirimizi severdik, korurduk. Kardeşlerimizle iyiydik. Erkekleri üstün tutuyorlar, anne baba bile erkekleri tutuyor. Benim annem, daha bugün olmuş, erkek çocuklarını çok sever, erkek çocuklarını tutar. Yani kızlar ayrı der, erkekler ayrı. Erkekleri daha çok seviyorlar, daha çok tutuyorlar. Bizi o kadar tutmuyorlar. Erkekler iyi canım, erkelerin hepsinin durumu iyi, kendileri rahat, kızlar gibi değiller, erkekler çok iyi.

Hee, istemeye geldiler, işte verdiler, ondan sonra, zaten bir tatlı yediler, o zaman söz kesme derlerdi, geldi bir yüzük taktılar, söz kesti, gittiler. Arası 40 gün sürdü, 40 gün sonra da düğün yaptılar. Dört gün, beş gün davul çaldı, dört beş gün düğün oldu. Tam 18'e girdiğim gün evlendik. Gelinlik giydim, kuaföre felan götürmediler, o zaman kuaför muaför yoktu, öyle saçımı biri yaptı, öyle gelinlik giydik. Fotoğraf bile çektiremedik o zaman, sonra, evlendikten sonra birkaç ay sonra Antep'e geliyorduk, gelinliği getirdik de fotoğrafıda giydik çektirdik. Sonra da çekiliyor işte, bir iki ay sonra buraya geldikten sonra köyden Antep'e gelmiştik, Antep'te çekirmiştik. Köyde oldu, işte oğlan evi diyorlar işte, oğlan evinde üç gün çalındı, üçüncü gün geldiler akşam kına yaptılar, dördüncü gün de gelini aldı gittiler işte.

E çocukluk akı, hiçbir şey de düşün..., bir de evlilik ne bilmiyorduk fazla. Valla evliliği bile bilmiyorduk, nasıl, nolacak, ne yapacağız?

İyi, beni çok seviyordu, ben o kadar şey etmiyordum, çok seviyordu, çok severdi. Annesigil bir şey dese bana laf söylettirmezdi. Yani bir şey dedikleri zaman onlara kızardı, yani hiçbir gün beni atmadı. Ailesi de hiç iyi değildi. Hep kaynanam bağırdı, söverdi, yani söver, yani öyle kötü laflar kullanırdı. Görümcem bile, ben şimdi daha bugün olmuş, o zaman çocuktum, bana her lafı söylerdiler, korkarım, daha bugün olmuş görümcemden korkar, karşısında konuşamam. Şimdi ben bir şey dese korkumdan seslenmem hiç. Yani o zaman korkutmuşlar mı ne etmişler bilmiyorum. Kaynanamdan öyle neçe korkumdan bir şey diyemedim. Bana her lafı söylerdi, o olmadığı zaman söverdi, sıçardı, anneme babama bile söver sıçardı. Ben hiç seslenmezdim hiç, içeri girerdim oturur, kapıyı örter oturdum. Kaynanam öldü, şimdi görümcem var, daha yaşıyor, o da öyle. Aynı bir bağırdı mıydı korkumdan ölürdüm böyle, seslenemezdim. Daha bugün olmuş işte korkuyorum, bir şey diyemiyorum karşısında. Kayınbaba görmedim, şükür onu görmedim. O yoktu, o geldiğimde ölmüştü, yoktu.

Kaynanam zaten iki çocuğu vardı, biri oğlan bir kızdı işte. ..., o bacısıydı. Bir de kayınbabam önce bir kadın almış, kayınbabam beş tane evlenmiş. İlk evliliğinde kadın doğumda ölüyor, hastaneye götüremiyor, evde doğum yaparken ölüyor. Çocuk da ölüyor kendi de ölüyor, ilk karısı. İkincisi gene öyle, hep doğumda gitmişler, gene o da öyle oluyor. İkincide bir oğlan kalıyor. O amcası üçüncü evliliğinden, iki, yok dördüncü evliliğinde o. Üçüncü evliliğinde çocuğu olmuyor diye bırakıyor, ayrılıyorlar. Üçüncü evliliğinde, tek birinde ayrılıyor, ikisi ölüyor. Ondan sonra onların annesini alıyor, o da yedi aylık olunca, daha karnındaymış hasta oluyor kadın. Sonra doğum yapıyor, çocuk kalıyor kendi ölüyor gene, üçüncü karısı, kendi,

üçüncü karısı he. Dördüncü karısı mı oluyor? Yok, dördüncü işte, üçüncüyü boşuyor ya, dördüncü. O yedi aylıkken kaynanamı alıyor, kaynanam büyütüyor yani onu, o kaynım. İşte şimdiki o iki, bir kız bir oğlan öz olarak, onlar var kardeşler yani öz olarak, onun ikisi kardeş.

Köyde kaynanamla, işte kaynanam vardı, görümcem vardı. Görümcem burada otururdu, çocuklar bizde kalırdı, kaynanam, kaynanamın yanında ses, korkumdan bir şey diyemezdim. O çocukların o kahrını çektim, 18 sene. Görümcem burada oturur, çocuklar bizde kalır. O zaman çamaşır makinesi yok, bulaşık makinesi yok. Su koruk, kaynatırık, çamaşır yıkarık, elimizde. O çocuklarının sırtını, başını yıkarık. Kocası da bizim evde, tüccarlık yapar, görümcemin kocası. Onun işçilerine hizmet et, şunu et, işte. Çok rezillik çektim. Sonra da zaten kaza yaptı. Daha 9-10 yıllık evliydik, kaza yaptı. Kaza yapınca zaten hiç bilmedi, yedi ay komada kaldı. Yedi aydan sonra tekrar kalktı, kalkamadı yani, her tarafı hış oluk zaten. Yedi ay sonra ayıktı, yani kendine geldi ama bir şey bilmiyordu. Altı yedi sene beyin travması geçirdi, bir şey bile hatırlamadı, altı yedi sene. Ben işte, çocuklar küçüktü, yeni olmuştu kaza yaptığında. Beş yaşındaydı, üç yaşındaydı, ... 10 yaşındaydı. İşte bunlar öyle bıraktım gittim, annemgil bakıyordu bunlara. Ben onunla dolaşıyordum. Eğridir, kemik hastalığı, Ankara, İstanbul, ne bileyim işte, gezmedik yer koymadık, dolandırıyorlardı. Sonra işte aradan altı yedi sene geçtikten sonra değnekle kalkabildi yani biraz. Kalkabildi ama tam, kafası bir geliyor bir gidiyordu yani, iyice hatırlamıyordu her şeyi. Sonra gide gide, beyin cerrahına götür, şuna götür, buna götür derken işte biraz kendine geldi. Ondan sonra kendine geldi, bu çocuklar okuyor, işte her biri bir yerde, rezil, baktım olacak gibi değil. Dedim bir sen kaynım gile saldı, burda Antep'teydi, daha biz köyde oturuyorduk. Bir sene zor durdu, ikinci sene ben gitmem dedi. Çocukları rahat durmuyor dedi, ben okuyamıyom, çalışamıyom. Gitmem dedi. Öyle, vaktinde orta okulu, liseye başlayacak, köyde okudu orta okul sonu. Olmadı, en son dedim biz gidek, nasılsa her gün Antep'e gidip geliyoz, kendi zaten hep hastaneye gidip geliyor, kendinin bir şeyden haberi yok. Dedim gel dedim Antep'e taşınak diyom. Kendi bir ke diyor ki taşınak, bir ke diyor ki yok ben gitmem diyor. Artık ben getireceğim kadar, yani kullanacak kadar eşya koydum. Dedim ki ben senle ne yapayım? Çocuklar ortada mı kalsın, okuyacak çocuklar. Yok dedi, ben Antep'e taşınmam, şöyle, böyle. Ben dedim valla taşınmıyorsan burada kal. Sana kim bakacak, dedim aha ben gidicem dedim. Sana kim bakacak, anan bakarsa kal dedim. Anası dedi ki ben bakamam dedi, gitsin dedi, çocuklarını okutsun bana ne dedi, ben karışmam dedi. Anasını, bir sene ev tuttuk, bundan önce gelmedi önce, bir sene tuttuk, ikinci sene kız dedi ki yok sen onların yanında kalmıcan, benim çocukların yanında kalacan. Öyle deyince çocukların yanında kalmadı, kızının çocuklarının yanına gitti. Öyle edince mecbur kaldık, dedim sen kalıcı

mısın çocukların yanında, yok dedi kaynanam. O zaman ben, biz, ben gidiyom dedim, oğlunda geliyorsa gelsin, gelmiyorsa kendi bilir dedim. Sonra tamam gidin dedi. Eşyaları hazırladım, daha gelicik, daha yok ben gitmem, yok ben gitmem. Dedim o zaman sen kal, biz gidek, sen burdasın, sen bak. Artık mecbur kalınca geldik, öyle kullanacak kadar eşya aldık, buraya, yani kiraya geldik önce. Kiraya geldik, kirada üç sene oturdum burda, işte kendi de hasta oldukça doktora götürüp getiriyom. O zaman tıp da yakın, üniversite şurada, bize yakındı. Üniversiteye götürüp getiriyom, çocukları işte okula yazdırdım hepsini burda. Üniversite şeyin altında kalıyordu buraya geldiğimizde. Sonra da işte dersaneye savdım. Haberi yok, çocuklar ne, okuyor mu okumuyor mu, ne yapıyor, hiçbir şeyden haberi yoktu. Sonra okudular, işte okuyorlardı, ben şey ettim işte, ondan sonra dedim ki kiraya ne oturak dedim, bir ev alak. Evi neyle alacan, şöyle, böyle, yok. Dedim bir kiraya, kira veremem ben her zaman, her zaman. Üç sene oldu dedim, gel biraz para var, verek, biraz da borç edek, zaar öderik dedim. Kendi baktım aldırıyor, sonra ben kardeşime falan dedim, o yurtdışında, Avusturya'da olan kardeşime dedim, işte anamgile dedim. Dedim böyle böyle, biz ev alacak, biraz paramız eksik. O zaman evler ne kadar? Üç mü, üç milyon, üç bin liraydı. İki, iki bin liramız var, bin lira yok eve alacak. Sonra beş yüz lira bir kardeşim verdi, beş yüz de biri verdi, bacım verdi. İşte şey ettik, aldık, bu, eski oturduğumuz ev, bu ev değil öbürüydü. Orayı aldık. Ondan sonra orada kiradan da kurtulduk. Ondan sonra eşyaları tek tek getirmeye başladık. Dedim artık köye gitmem, çocuklar okuyor burada. Köye de işimiz oldukça giderik, bakarık. Yazın giderik, tatillerde giderik.

Öyle işte. Sonra işte, çocuklar üniversiteyi kazandı, işte okudular. Onun eşyasını hazırla, ona para gönder, ona şunu et. Şeye gitti, ney onun adı, Edirne'ye. İşte onlar daha bitirdi, bu seferin de daha .... gitti, İzmit'i kazandı o zaman, oraya gitti. İşte biri yanımda, o da Anadolu Lisesinde okuyordu burda. O da iki kere girdi, babasının öldüğü sene de geri girmedi, o da öyle okumadı kaldı işte. E işte çocukları okuttum ama hiç, ne var, hiçbir şeyden haberi, nerede okuduklarını bilmezdi. Komşular derdi nerede okuyorlar, bilmiyom derdi, anasına sorun. Anasına sorun derdi, hiç bilmezdi.

Çalışma yoktu, ne çalışması. Tarla vardı ya köyde, kiraya verirdik, buraya gelince ekemiyoduk. Tarlanın kirasıyla işte geçiniyoduk. Sonra da herifi emekli ettik. Sigorta yatırtırdım, dedim sigortanı yatır da emekli ol hiç bari. Sigortasını yatırıyor, sonra doktor dedi ki malulen, sen rahatsızsın dedi, malulen emekli olabilin dedi. Sonra gittik başvurduk, malulen emekli oldu, hastaydı işte o zaman da. Emeklisi de çıktı, işte emeklisi, kiraynan geçindik işte. Çocuklar da sonra okudu bitirdiler. Sonra da işte gitti.

Çok hastane, 20 sene çekti, 20 sene. Kaza yaptı mesela, 85'te kaza yaptı, 2015'te öldü, 2005'te beşte, 2015'te değil. 20 sene çekti. 20 sene çekti ve yani aslında şöyle, beş altı sene iyi olduydu, ondan sonra da öldü zaten. Yani kendine iyi geldi. Kanamada gitti işte, şu boğazında kanama oluyodu. Siroza çevirdi şeyi, şey verceklerdi hastanede, kan verirken birinde şey bulaşmıştı, sarılık. O da siroza çevirdi, ondan gitti. Kanamadan gitti.

Hastanede işte çocuklarla uğraşıyordum, hepsinin derdinle ben uğraşıyordum, bunun bir şeyden haberi yoktu ki. Her şeyi ben yapıyodum işte, ben olmasam hiçbiri de okumazdı. Kim okutacaktı?

Onun ailesinden hiç kimse destek olmadı, gene benim ailede oldu. Kardeşlerim oluyodu. En çok da ... kardeşim. Her şeyimize yetişirdi, bir şey olsun hem arardı hem yetişirdi. Tarlaya buğdayı biz ekerdik biraz para kazanak diye, sulu mahsulü kiraya verirdik. Gider ekerdi biçerdi, bize verirdi tarlayı. Yani martoluyla gider eker biçer verirdi. Bizim martol da vardı, çalıştıran olmayınca sattık. Kimse bakmadı. Çocuklar da küçüktü.

İlk doğumumda köyde işte sancım tuttu, rahatsız oldum, birinde bağırınca da, o zaman tüccarlık yapıyor. Hiç eve gelmiyor, iki üç güne bir uğruyo gidiyo, uğruyo gidiyo, hiç kadın evde ölür mü kalır mı bir şeyden haberi yok. O zaman da para peşindeydi, para kazanmak peşinde tüccarlık yapıyo, pamuk alıp satıyodu. Ben sancım tuttu, bu yok, sonra haber ettik geldi. Geldi, sonra beni aldı, köyün ebesini getirdiler. Köyün ebesi çabaladı çabaladı doğurtturamadı. Aldı Antep'e geldiler. Gece, saat 12'ye geliyodu, buraya geldik. Burda artık, burda da zorla oldu, şeyle çektiler, şu vakum diyolar ya, onunla çek..., yani doğurtturdular. Doğdu ki kafası upuzun olmuş, artık kafasının arkasına yastık koyarak, şey koyarak kafasını düzelttik. Ay, güzel, doğum yapanaca acı çekiyon ama doğum yaptıktan sonra güzel oluyor işte, seviyon, çocuk, sevdik artık ondan sonra da. Ondan sonra beş sene çocuk olmadı. Bu kayınnam, görümcem dedi ki artık evlensin, erkek çocuğu yok bir kızlan mı kalıcı? Bir kız olur mu? Bir kızla şeyi, soyu kururu. Kız çocuğu olur mu? İlla erkek çocuğu olacak. Biz everirik. İşte artık kız bakıyolar. Kız bulucular ki evereler. Dedi ki hiç oğlum olmazsa gene evlenmem dedi o zaman. Hiç oğlum olmasa gene evlenmem, yeter bir kız, benim kızım aha erkek gibi derdi Olcay'a. Severdi, bir kızım var yeterdi derdi, ben başkasının çocuğunu ne yapıcım derdi. Bir gün gitmişler bir tane kadın, boşanmış, getirmişler ki illa konuş bunla. Bu da köye görümcem evine getiriyor. İlla bunla konuş, bize de diyolar ki siz düğüne gidin, komşu köyde düğün var, düğüne gidin, ben dedim görümceme, sen niye gelmiyon diyom, siz anamla gidin diyo, ben nere gelim diyo.

Oysaki biz haberimiz yok, kız getirmiş oraya. ...'da gelmiyor, dedi ki kal, senle sonra giderik diyo. Biz düğüne gittik geldik, sonra o komşu dedi ki, kız dedi, bir tane iri yarı dedi bir kadın dedi, sizin Dilligil'de dedi. Ben diyom Allah Allah, kimmiş bu dedim. Dedi geldi oraya çağırıldılar dedi. Komşular görüyo ya, sonra ben dedim o kimdi dedim, sen kimi gördün orda dedim, niye gelmedin düğüne geri dedim, gelmediler de. Dedi ki, Kerem de sövdü, dedi ki bana dedi kız getirmiş bir tane dedi, kaynanam, kızı dedi evlenik ayrılık Almanya'ya gidik dedi, Almanya'da kocası evli diye geri boşanmış o da. Onu getirdik illa konuş, işte sana bunu alak, seni bir kız çocuğuyla kandırmış, oğlun olsun. Bu d öfkelenmiş, yok demiş ben evlenmek istemiyom demiş, ben karımdan memnunum, çocuğum bir tane var yeter demiş. Öyle işte, evlenmedi. Sonra tedavi olurken olurken Adana'ya gittim geldim, tedavi oldum. O sonra şeye hamile kaldım, işte ..., beş sene sonra. Yedi sene kurban kesti, beş sene bir tane kurban kesmedi, oldu diye, oğlan oldu diye. Sonra ona çok sevindi, nittiniz, siz beni everecidiniz, aha oğlum oldu, nolucu, oğlan nedici size dedi. Oğlum oldu aha dedi. Ondan sonra işte arada iki sene geçti, hiç tedavi filan olmadım, ondan sonra da oldu, iki sene sonra. Ondan sonra, ... olduktan sonra kaza yaptı, ondan sonra zaten ne kocalık ne bir şey kalmadı, bitti.

Yok, gittim, iki sefer gittim, üçüncüde hamilesin dedi. Dedi, yumurtalıkların dedi, şey etmişsin dedi, yumurtalıkların iltihaplanmış mı ne dedi, bir şey dedi o zaman. İlaç verdi, kullan dedi. O zaman böyle şey de yoktu, bana dedi ki, hatta bana dedi, orada bir doktora da gittim Adana'da. Dedi ki sende dedi kötü hastalık var dedi bana. Korkunca öldüm. Eve geldik, anam, ben ağlıyom, anamgili aradım, anam dedi ki kötü hastalığa dedi, oğlum Ankara'ya götürerek. Annemgil aldı beni Ankara'ya götürdü. O zaman o kardeşim hastaydı, Ankara'ya o da gidip geliyordu. Onunla beraber beni de götürdü. Ankara'ya gittik, Ankara'da doktor bunu kim dedi dedi. Biz dedik, daha hiç aklımdan çıkmaz doktorun adı, öyle bir doktor vardı, profesördü o da Ankara'da. Dedi o benim talebem dedi, o palavracı dedi, ona inanmayın dedi, sende bir şey yok dedi Ankara'da doktor. Bana bir iki ilaç verdi, geldim, sonra dedi ki bana, Adana'da işte bir doktorun adını verdi, dedi git sen ona tedavi eder seni o dedi. Geldim, işte ona iki defa gittim, üçüncüde hamile oldum. Dedi üşütmüşün, bir şeyin yok dedi. Yumurtalıkların iltihap olup dedi. İlaç verdi, ondan sonra zaten üçüncüye gittik, dedi ki, muayene etti, bir arkadaşı vardı Adana'da, onun karısı götürdü, onunla gidiyok hastaneye Adana'da. Dedi ki valla, muayene etti, dedi ki valla dedi şüpheleniyom ama dedi gene de dedi bir tahlil yaptırın şeye alak dedi, garantiye alak dedi. O zaman hemen öyle şey yapma yok, hemen, bir gün sonra kan tahlili çıkıyordu. Kan istedi, aldı, verdik. Bir gün sonra geri ...'nin orda yattım. Sabahanan gittik, o kardeşim götürdü beni o zaman. Sabah kalktık da gittik, gittik ki adam dedi ki tatlıyı aldın mı

dedi, hamilesin dedi. Adam nasıl iyi bir doktordu valla, dedi ki bu da oğlan olur, sen hiç, film filan yok ha öyle bir dedi, bu da oğlana benziyor dedi. Geldim işte, ondan sonra da işte arkadan iki yıl geçmedi hamile oldum. Öyle, hep dedim ki bak ... oldu dedim, aha iki oğlan oldu dedim. Keşke dedim, içimden diyom, o zaman oğlan kız baktırma yok, bilmiyin, doğum yapıyon ama hiç bilmiyin ne olduğunu, doğum yapınca biliyin. O zaman böyle film yok, bir şey yok. Sonra ben zaten hamile olunca dedim inşallah bu da kız olur dedim. Yok kız olmasın. Aynı o da şeyi, erkeği seviyi ya, erkek şeyi. Yok kız olmasın, bu da oğlan, benim iki tane oğlum var dedim, onlar iki kardeş olur dedim, bir de kızıma bacı olsun dedim. Yok dedi. Sonra neyse, ben bunda gene sancılanıyom, kendi şeyin, bunun doğumunda bu annesiyle ılıcaya gitti. Ben hamileyim, buraya doktora geldik, doktor dedi ki bunun doğumu yakın dedi. Hani bugün doğsa inan üç gün sonra doğsa inan dedi yani o zaman. Bu beklemedi, dedi ki anası dedi ki gidek dedi, gelin doğuranaca dedi doktora mı inanıyon dedi. Bunlar ılıcaya gittiler, bunlar gittiler, teyzesi yanımda. Sancım tuttu, akşam üstü şeye gittik, tarlada bamya toplamaya gittik. Bamya toplarken tarlada sancım tuttu. Eve zor yetiştim, nasıl geldiğimi bilmedim. Bir sancı, bir sancı, eve geldim. Hemen gene gittiler ebeyi çağırdılar. Ebeyi çağırdılar, geldi ebe, gelmesiyle evde doğurdum. Oğlan hepsinde kiloluydu böyle şeydi. Evde oldu, evde oldu, sonra haber, şey arıyor ki, o zaman köyde bir postane var, tek postaneye telefon edebiliyon, evlerde telefon yok. Postaneden aramış işte postacıyı aramış, o da bizim evin yanıydı postane, o kahvenin önünde. Demiş ki böyle böyle, ne oldu demiş. Demiş hanımın doğurdu demiş, gözün aydın, bir oğlan oldu demiş. Ondan sonra üç gün sonra geldiler. Anası diyomuş, geldik gelmeye diyomuş ne gidek diyomuş, bir sürü para verdik, şeye gerek, suya. Sıcak suya gittiler ya, sıcak suda. Ondan sonra kaldılar işte, geldiler, üç gün sonra geldiler.

Çok kötü oldum. Kızın doğumunda gece gene sancılandım. Bu gelip gelip gidiyo, içerde gelip gelip gidiyo. Ben içeri gelse dicem, bir sancım var dicem. Kaynımın karısı, onun da çocukları oluk oluk ölüyo, oluk oluk ölüyo, yani yedi tane mi sekiz tane çocuğu öldü. O zaman tabe diyorlar, tabe neyse bilmiyom, tabede ölüyo diyorlar, kan uyuşmazlığı varmış, ondan ölüyo diyorlar. Çocukları, altı yedi tane öldü onun çocuğu. Onun çocuğunu hocaya götürücü, oraya direk geçti, onun çocuğuyla kaynanamla ikisi aldı gittiler, hocaya gittiler. Ama ben sancılanıyom. Ben dedim şimdi gelir içeri dedim, geldi zaar dedim, geldi, eve gelir diyom, gördüm dışarda geldiğini. Sonra gitti, bir saat sürdü geldi ama ben kıvranıyom sancıdan. Geldi, sonra gelince gitti gene bu köyün ebesini çağırdılar. Köyün ebesi de yani okumuş ebe değil, öyle. Bildiğin bir kadın, doğundan anlıyodu, yani ebe değil. Onu gene çağırdı, o ne etmiş, işte bir rahimin içinde tırnağını mı batırmış ne olmuş, rahimde kanama durmadı bende. Çocuğu

doğurttururken, bunu doğurtturdu ama kanamam durmuyor. Gece beni alıyor, buraya geliyor, sonra geldi işte, doğum yaptıktan sonra geldi. Geldi, gene beni aldılar, kanamam durmuyor, buraya getirdiler. Benim de burda bir doktora gidiyorum, o doktora götürerek diye. Çok para hastaneye götürmüyolar. Ben baygınım, beni götürüyor, bu şekilde yatırıyor burda. Yatırılmış, işte sonra sabah oldu, beni aldı getirdiler. Ben kan gide gide gide iyice ölmüşüm, ayakta duracak halim yok. Neyse sabahanan benim doktor kızmış, yani diyor ki siz niye gece getirmediğiniz hastaneye? Böyle kalır mı, böyle ölür şeyine gelir diye. Geri geldi, işte beni hastaneye, doktor beni hastaneye yatırdı işte, tekrar kürtaj yaptı. Dedi bu kadın dedi tırnağı geçmiş, rahmi yırtmış, bilmem ne. Epey kanama falan oldu da sonra doktor kan verdi, kan vericek doktor dedi ki kan verme, benim dayımın avradına kan verdiler, öldü. Doktorla dövüşüyor ki kan verme diye. Doktor sonra kızdı, dedi ki ben de kan vermiyim mi, ölsün mü dedi. Kan verirsen de ölür diyo, benim şeyim öldü diyo. Yok dedi, ben bu kadın ölecek demiş doktor, ben illa kan, kan bulamıyor kendi kanını vermiş doktor. Dövüşmüşler ama, ya demiş ki sen karşıma demiş, ben hastamı kurtartmaya çabalıyorum, öldürmeye çabalamıyorum. Sonra kendi kanını vermiş işte, sonra ben geldikten sonra anlatıyo, doktor diyo ki ben olmasam kocan seni öldürücüydü diyo. Ben kanımı verdim, kan bulamadık. Onu da öyle kurtarttık.

Valla anne olmak güzel duygu. Anne olduktan sonra çocuklarla uğraşmada hiçbir şeyi, hiç gözüm görmedi. Çocuklar iyi, hepsini de çok seviyom, hepsi de iyiler. Dört parmak, yani hangi parmağını kesse o ağrır. Yani hepsi de aynıdır, çoğunda yani, mesela huyu güzel olanı daha çok yani ilgi duyuyon, seviyon ya biraz. Onu şeye göre, yani onu çok seviyon. Şimdi çok seviyon. Yani yeri gelse hepsi aynı yanımda. Biraz huydan oluyo yani. Ben erkekle şeyi ayırım hiç etmiyom valla. Ben sana şimdi diyom benim neyim varsa herkese eşit bölesin. Babası, ölmeden önce, öldükten sonraydı evet. Kanada'ya gidiciydi, dedi ki üstümde mal olması gerekir dedi, 20 dönüm tarla verdim o zaman. Şimdi kaç sefer dedim, dedim ki bak, paylaşırken o tarlayı şey edicin, yani seninki var, az alacaksın. Yani dönüm kaç, dörde bölünecekse mesela, dörde bölünsün herkese ne düşüyorsa onu alın. 10 dönüm var bir tane üstümde, dedim hepiniz de eşit paylaşın, kızları bak ayırım yapmıyom. Şimdi mesela diyom, kaç seferdir söylüyom, aldırımıyolar beni. Bu eski ev, oturduğumuz, oğlan ya dedi ki hepsi okudu dedi, hepsine masraf ettik okuttuk dedi, ama dedi ... okumadı, ne edeyim okumadı ama dedi o evi de bize ver dedi, o evi. Şimdi çocuklara diyom hiçbirini yanaşmıyor. Yani vermek, veririk gene sen bırakır giderse ya diyolar, gider orada oturursa diyolar. Onun için, yani biraz da çekiniyik. Şimdi diyom ki eğer vermezseniz diyom, bu evi ben aldım ya sonradan, şimdiki oturduğumuz evi ben sonradan aldım, taksitle, öyle topraktan yazıldım, ödedim aldım bu evi. Eğer vermezseniz bu evi veririm,

hiç bari bir evi olsun. Bir de emekli olursa gene geçinecek bir şeyi olsun. Öbürleri okudu, bu okumadı, bir şeyi yok. Tarlada ne düşerse mecbur alır hakkını. Bak ben o zaman şimdi, şimdiki aklım ben, vardı sigortam, dört milyar yatırırsaydım yani o zaman emekli olicidim. Gtitim şeye, Bağkur'a gittim, orda sordum, dedi ki sen bunu yaptırırsan kocaninkini alaman dedi. Öyle de olunca yatırmadım, yoksa bilsem o zaman akılsızlık etmişim. Sigortaya gitseydim, bir sigorta bir Bağkur oluyomuş. İkisi de Bağkur olunca olmaz dediler. Öyle yapmadım işte, ona çok pişman oldum, yapmadığıma.

Antep valla eskisi gibi değil, öyle kısa giyen var da yani o şeylik biraz oldu da ama gerici Antep, çok gerici. Yani öyle şey değiller, hani nasıl diyim, bu mesela bir şeyi yapaman, yani serbest bir yere gidemen. Yani aynı şeyi de söylüyom da bu şehir hiç ilerlemedi, yani bu geri kafalılıkları aynı duruyor. İyi, gelişmesi iyi mesela, şehrin gelişmesi iyi, geri kafalılıkları aynı. Bir de o şey de çok kapalı çoğaldı. Antep'te kapalı çoğaldı. Bu İbrahimli tarafına git, hepsi kapalı. Hepsi, hep de zenginler, hep altlarında özel arabaları, kapalı şeyler, arabalar altlarında, neymiş de şeye, dolmuşa binmezlermiş, dolmuşta erkeklerin yanına oturuyolarmış, onun için kocaları araba alıyomuş hepsine. Yani Antep gene öyle, yani hiçbir, şehir olarak gelişiyor ama kafa olarak hiç. Yani hiç güzel değil yani şeyi. Mesela bu deniz kenarlarına git ne güzel, açıklar, şeyler. Öyle yani ileri görüşlü, burada gittikçe geriye gidiyo. Önce CHP'liydi, şimdi hepsi AK Parti'ye döndü. Antep hep AK Parti. Şimdi öyle hiçbir CHP'li de kalmadı. Yani şimdi Suriyeliler çok burda. Suriyeliler doldu. Hiç, sen zanneden ki yani biz, sanki bizim memleketimiz değil, bura Suriyelilerin. Yani hiç, on kişide üç kişi, dört kişi Suriyeli çıkıyo. Git dükkanlar, her yerde Suriyelilerin dükkanları var, alışveriş yerleri var, bakkalları, marketleri, hep Suriyeliler. Yani çoğunlukla Suriyeli doldu bura.

Etkileniyon, ne kadar olsa, işte bir yere serbest gidemiyon, korkuyon da bu Suriyelilerden, ne edecekleri de belli de olmuyo. Burda bizim üstte oturuyolardı, iki tane üç tane var, bir tanede şu karşıda oturuyo, şimdi benim karşıda, karşı binada. Bu bizim üsttekilerin gürültüsünden, bağirtısından, bir evde belki 15-20 kişi yaşıyolardı, bir dairede. Öyle sabahları giderken kocalarını zılgıtlayarak alıyolar, akşam gelince zılgıtlayarak karşılıyolar. İşte diyo ki Antep, şeyin Türklerin kadınları şeymiş, bok gibiymiş, erkekleri lokum gibiymiş. Öyle diyiler, bir de üstlerine şey giyiyolar ya, altlarına bak hiçbir şey yok, üstlerine bir şey geçirip giyiyolar, altta da kısa giyiyolar. Bildiğin gibi değil böyle süslü şeyler giyiyolar, iç çamaşırları, sen görsen. Kaç sefer hastanede rastladım tuvalette, hep süslü püslü eşyalar giymişler, altta bir şey yok. Yani kısa giyiyolar böyle.

Valla bir yere gidemiyok ki hiç, fazla da biz içerde, bu uzaktan bu şeyden dolayı da zaten hiç çıkmıyoz, aha sekiz ay oldu, dokuz ay oluyo nerdeyse. Hiç daha evden çıkmadım, önce bir parka marka gidiyodum, parka oturuyom, hiç rahat edemiyon ki, her tarafım Suriyeli dolu, yani rahat edemiyon. Gitsek de, hiç şimdi gitmiyok, yani biz kaç senedir hiç ne pikniğe gidiyik ne parka gidiyik. Yani rahatsız oluyon, insan hiçbir tane etrafında iyi bir kişi yok ki. Onun için fazla çıkmıyok da dışarı. Suriyeli yoksa güzeldi, Suriyeli yokken daha güzeldi. Şimdi Suriyeliler var, bir de dillerini de anlamıyon, ne diyeceklerini de bilmiyon, korkudan bir şey de diyemiyon. Hiç yani yaklaşamıyok da. Suriyeliler bizden çok aylık alıyo, bizim emekli maaşı, benim ... alıyom, Suriyeliler iki buçuk alıyo. Maaş alıyılar, kuyruğa duruyor burda bankada, bankamatiğin önünde, ikibuçuktan aşağı alan yok. Valla işte öyle yaşıyon görmüyon, hep çocukların biri ellerinde, anca doğuruyolar. Kadın o gün dolmuşa biniyo şurdan baktım. Biri elinden tutmuş, biri karnında biri de acık daha büyük, üç tane çocuk. Yani durmadan da doğuruyolar. Gelmişte,yani böyle gelmişte sığınmış gibi değiller, bizden rahat yaşıyolar.

Salgın da işte çok etkiledi, valla nerdeyse bunalıma girdik. İçerde otur otur. Gene şükür ki şu karşı benim balkon tanıdık, çıkıp balkonda onunla konuşuyok, hiç gidip gelme yok. Hiçbir yere çıkmıyok. İşte o gün iyice sıkıldım, anamgile gittim, bir ay köyde kaldım anamgilde, yeni geldim daha. Bir ay ordaydım, orda rahattı. Köyde işte yani şey yok, korona felan yok. Herkes birbiriyle oturuyor, dışarda şöyle ikişer metre üçer metre aralıkla oturuyok konuşuyok. Ora güzeldi, burda öyle bir şey yok. Aşağıya inmeye bile korkuyok. Bizim binada üç tane çıktı. Bu binada, şeye aldılar, karantinaya aldılar, ama şimdi iyiler. Ama Şatirik'te ölen çok oldu, bizim Şatirik köyünde, üç dört tane öldü, koronadan. Ama orta yaştı, böyle genç değil. Orta yaşlarda ölen çok oldu.

Antep'i seviyom, Antep'ten bir yere gitmek istemiyom hiç, alıştık ya buraya, ondan. Bir de köyler yakın. Mecbur köye gidip geliyik. Başka bir yere gitmek istemiyom hiç. Biz işte çocuklar, çocukların yanına İstanbul'a gidersem onun yanına, Mardin'e, çağırdı şimdi gel diyo. Okula başlamışlar, kız evde tek kalıyomuş. ...'da diyo ki nasıl gelsin diyo, biz okula gidip geliyik diyo, anneanneme bir şey bulaşırsa diyo. O korkudan oraya da gitmiyom.

Yani çocuklarımı düşünüyom, başka düşüncem yok. Şimdi ben ölsem diyom...birleşse diyom, ona çok üzülüyom. Hiç oralı olmuyolar vallaha. Keşke olsalar.

İşte bir sıkıntım bunun ikisi kaldı. Bunlar da evlense ondan sonra kaygısız ölür giderim. Kadınların hayatı hiç iyi değil. Ben hiç kadınların hayatında güzel, düzgün bir şey görmüyom. Erkekler daha iyi yaşıyo, hür yaşıyo, kadınlar ne öyle mi, kadınlar, nerde?

Gene yani öldü, biraz etrafa çıktım, şuraya buraya, o varken hiçbir yere çıkmıyodum, anca evle uğraşıyodum, hastalıkla uğraşıyodum. ... öldükten sonra işte biraz etrafı gezdim, oraya buraya gittim. Biraz açıldım biraz. Yani serbest kalınca, çocuklar da bana gez dedi. O kadar oturdun oturdun biraz da gez dediler. Gezdim, iyiydi. Şimdilik iyiydi işte, şu çocukları da everseydik. Evlenmiyolar. Kadınlar gene aynı gene aynı. Ben beni bildim bileli kadınlar hep ezilen. Her şeyde eziliyolar. Yani düzgün bir hayatları yok kadınların. Bir de okumayan kadınlar var ya daha kötü. Okumayan kadınlar kocasının dilencisi gibi aynı. Bir de cinayetler, zaten kadınları öldürmeden koyuyolarını ki? Hergün bir tanesini öldürüyorlar, her gün bir tanesini, cinayetler çok. Hiç, adalet olsa diyom, o evvel gün baksana, adam yardım eden adamı da şeyciler, yardım etmeyen adamı hapisten çıkardılar, yani vuran adamı, katili. Bu nasıl adalet ki? Adalet yok işte, adalet olsa öyle olmaz. Kadınları öldürüyorlar, geri de sabahleyin çıkıyo geziyolar. Ne güzel.

Valla ben sabahleyin evde kalkıyom, işte zaten temizlik yapıyom, çayı, kahvaltı hazırlıyom, kahvaltımızı yapıyok. Ben ilaç çok kullanıyom, ilaçları, işte şimdi sen aradıktan sonra ilaçlarımı kullandım. Sabahları, sabah 10-15 çeşit ilaç içiyom. İlaçlarımı içiyom, işte ondan sonra kalkıyom, etrafı biraz, bana göre olan işleri yapıyom. Mesela marketten bir şey alnıcıyise ağzımı yüzümü kapatıp, şurda yakın bir nakkal var ona gidip geliyom. İşte işlerim oluyo, mesela köye gidip geliyom. Köyde eve bakıyom, ağaçlara bakıyom işte. Ne bileyim işte, bana düşen işleri ben yapıyom. Gündüz işte öğlen yemeğiymiş, akşam yemeğiymiş, yemekleri ben hazırlıyom. İş, çok sıkıldığım zaman iş işliyim, çokiş işliyim. Televizyon dizileri hiç kaçırmıyom, dizilere bakıyom. Şimdi bir şey oynuyo, Kırmızı Oda, çok güzel. Bir de şey Masumlar Apartmanı, onları izliyom. İşte, Sefirin Kızı var, işte bilmem şu var. En çok sevdiğim o Kırmızı Oda'yla şey, Masumlar Apartmanı, gerçek hayat şeyi. Güzel şeyler hatırlıyın, eski şeylere gidiyın, ne bileyim. Şeye çok duygulaniyom o şeyde, Masumlar Apartmanı'nda.

Ben bir deri hastalığım vardı ya eskiden, bu fototerapi filan gördüydüm, bu skleroderma diye bir hastalığım vardı, deri hastalığı. Bu deri altında ödem felan yapıyor. Onun üç dört çeşit onun ilacı var. Tansiyon ilacı var, şeker ilacı var, astım ilacı var. Ondan sonra, ne diyim sana, şey, damar tıkanıklığı için ilaç içiyom. Ne biliyim, çok işte ilaçlarım, kaç çeşit. Her hastalığın iki üç çeşit ilacı var. Onları işte sırayla, ara ara onları içiyom. Mide hapi felan, koruyucu kullanmasam

zaten midem de ağrıyor. İşte tek tek kullanıyom hepsini mecbur. Valla bu deri hastalığım stresten oldu. Bu kaza yaptığı sene, Adana'da sıcakta, kaşıntıyla başladı. Kaşındım, kaşındım, kaşındım, ondan sonra kabarmaya başladı. Ondan sonra deri hastalığım şişti, derilerim böyle değnek gibi oldu. Şişti böyle, hareket edemez hale geldim. Ondan sonra beni makineye koydular, bu fototerapi diye bir makine var. Ona koydular, yaktılar böyle simsiyah. Üç sene, haftada üç gün gidiyodum. Üniversitede ona giriyodum. Onla durdurdular, yani şimdi daha ilaçları kullanıyom. Yani durdu hastalık da ilerleme olmazsa, böyle giderse iyi. Hani devamlı onun şeyi. Ama şu nefes darlığı, şey de beni daha kötü etti, astım, koah. O da iyice kötü ediyö, nefesim gidiyo iyice. Akşam işte solunum aleti takıp yatıyom. Gündüzleri bazen böyle nefesim şey olunca şey alıyom, ventolin felan alıyom, makineye ventolin koyuyom, onu alıyom. İşte ne biliyim, öyle gidiyo.

Kadınlar için, iyi olsunlar, güzel yaşasınlar, vallahi yesin içsin gezsınler. Hiç, bu dünyada bir şey yok. Vallahi en güzeli yiyip içip gezmek. Yani ben olsam, şimdi şu çocuklarım da evlense, kafam rahat olsa, mesela her gün bir çocuklarımın yanına giderim, sırayla, gezerim, yerim, içerim, gezerim, ne yapacam? Başka yapacak bir şey kalmıyo. Tek çocukları düşünüyom işte, onlar da hepsi yerini bulursa, benim sıkıntım o. Başka da yesin, içsin, gezsınler, iyi yaşasınlar. Valla, bu, başka bir şey istemiyom. Yani dicem yesin, giysin, gezsın. Allah bir de hastalık vermesin, o. Rahat olursan valla yeyip içip gezicen, valla başka bir şey yok.